

کار خانه بچه سازی

www.KetabFarsi.com

عزیز نمین

شامل ۱۸ داستان متنوع

ترجمه

رضا همراه

www.KetabFarsi.com

این کتاب در سال ۱۳۵۸ شمسی در چاپخانه پیروز به تعداد
پنج هزار نسخه چاپ گردید

- ۱ - فضولی موقوف www.KetabFarsi.com
- ۲ - قبرستان خانوادگی
- ۳ - خانه اجاره‌ای
- ۴ - خوش حلالت باشه
- ۵ - استاندار سلامت باشه
- ۶ - رادیو صبری گوزپشت
- ۷ - کارخانه بچه سازی
- ۸ - هیچ غلطی نمی‌تونی بکنی
- ۹ - دختره را ارزان فروختم
- ۱۰ - بگذارید یکنفر سالم باشه
- ۱۱ - یک حزب جدید درست شده
- ۱۲ - اسمش کافیه
- ۱۳ - رعایت احترام همسایگان لازمه
- ۱۴ - آدم خوشبخت
- ۱۵ - بما چه مربوطه
- ۱۶ - توحق داری ... منم حق دارم
- ۱۷ - بازی عشق
- ۱۸ - مستی که آینه میخانه را شکست

میخواستم به بایرام اوغلی بروم . . . بایرام اوغلی در سر راه (ایزمیت) قرار دارد و فاصله اش تا شهر در حدود شصت کیلومتر است .
 بلیط اتوبوسی را که به (ایزمیت) میرفت خریدم و سوار شدم . . . قرار بود اتوبوس ده دقیقه دیگر حرکت کند . اما یک ربع و بیست دقیقه گذشت و از حرکت اتوبوس خبری نشد .
 صندلی های شماره ۱۵ و شماره ۲۱ خالی بودند مسافرین شروع به غر و غر کردند .

یکی از مسافرین گفت:
 - دو تا از مسافرهای امدادن باید یه خورده صبر
 کنیم ..

بعد هم سرش را از پنجره اتوبوس بیرون برد و
 داد کشید:
 - شماره پونزده... شماره یه بیست و یک.
 چون خیلی برای پیدا کردن مسافرهای غایب
 فعالیت میکرد بنظرم رسید یا راننده اس یا شاگرد
 شوفره، و یا بلیط فروشه!
 پشت سر هم داد میکشید: "آها .ا. ای .ا. ."
 ی . شماره بیست و یک..."

در این اثنا مرد چاق و تنومندی که یک سبد توی
 یک دستش و یک توبه توی دست دیگر ش بود نفس زنان
 و دوان ... دوان بطرف اتوبوس آمد ، با عجله سوار
 شد و یکراست رفت روی صندلی بیست و یک نشست.
 مردی که مسافرین غایب را صدا میزد روشو کرد
 به مرد چاق و گفت :

- چرا دیر میائین؟ ... آخه خدا را خوش نمیاد

آدم این‌همه مسافر را معطل بکنه ...

مرد چاق و قلچماق جون نمی‌توانست گردن کلفتش را بر گرداند. با تمام تنهاش بطرف یارو برگشت و خیلی خشن و بی ادبانه جواب داد:

- بتوجه مربوطه مرتیکه دلم خواسته دیر بیام سر کار سرپیازی ... ته پیازی؟!

مردی که مسافرهای غایب را صدا می‌کرد از این جواب درشت حسابی جا خورد و نفسش در نیامد...

سیچاره بد جوری خیط شده بود ... برای اینکه پهلوی مسافرین خودشو از تک و تا نیندازه سرش را از پنجره بیرون سرد و بلندتر از سابق داد کشید: "آهای مسافر شماره پوتزده کدوم گوری موندی؟ ..."

عربدها ش محوطه گارا زرالرزاند ... اما از مسافر شماره پوتزده خبری نشد.

یکی از مسافرین گفت:

- خب . نیامده که نیاد به جهنم ، اتوبوس راه

بیفته‌ها که نمی‌تونیم بخاطر یکنفر معطل بشیم . . .
یکی دیگه از مسافرین جواب داد :

— عجله کار شیطونه . . . بیچاره لابد تسوی
ترافیک گیر کده . . . هر جا باشه الان پیدا شن میشه.
مردی که مسافرهای غایب را صدا میکرد دوباره
سرش را بیرون برد و مسافر شماره پونزده را صدارد ،
ولی باز هم بیفایده بود . . .
اتوبوس آماده حرکت شد و میخواست راه بیفته
که مرد لاغر اندامی چپید تو و با زحمت رفت روی
صندلی شماره پونزده نشست . . .
از بسکه دویده بود نفسش به شماره افتاده و . . .
هن . . . هن . . . میکرد . . . قفسه سینه‌اش مثل دم
کوره‌های آهنگری باز و بسته میشد . . .
مردی که مسافرهای غایب را صدا میکرد گفت :
— چرا چند دقیقه زودتر راه نمی‌افتن تا هم
خودتان باراحت نشین وهم مسافرها معطل بشن ! بخدا
خوبیت نداره مردم آزاری خوب نیس !

مسافر شماره پونزده آدم خجول و لا غراندام و
 ضعیفی بود. شروع به عذر خواهی کرد :

— درست می فرمائیں . . . حق دارین . . . از همه شما
 معذرت میخوام . . . به بخشید . . .

یارو بجای اینکه بحث را تمام کند صدایش را
 کلفت تر کرد و گفت :

— چی چی را به بخشم ؟ ! . . . اینهمه مسافر را
 دو ساعت معطل کردی ، حالا میخوای با یک جمله
 درستش کنی . . .

مسافر شماره پونزده که از خجالت سرخ شده بود
 شروع به عذر خواهی کرد :

— بخدا خیلی شرمنده ام . . . نمیدونم با چه
 زبانی عذر خواهی کنم . . . من حق نداشتم آقایان را
 معطل کنم . . .

یارو که مسافرهای غایب را صدای میزد و من فکر
 کردم شاید بلیط فروش است ولکن معامله نبود و مرتب
 غر میزد . . .

بلیط فروش برای کنترل بلیط‌ها آمد . فهمیدم
 یارو بلیط فروش نیست . فکر کردم شاید شاگرد راننده اس
 اما در این موقع پسر جوانی که عقب اتوبوس نشسته
 بود از جایش بلند شد و برای مسافرها آب خوردن
 آورد

» پس یارو شاگرد راننده هم نیس . لابد صاحب
 ماشین است . ! <

تقریباً سی کیلومتر از راه طی شده بود با اینحال
 یارو هنوز غر میزد ! و به مسافر شماره پونزده متلک
 می‌گفت :

— مردم کار و کاسبی دارن . . . چرا بعضی‌ها
 اینقدر خونسرد هستند انگار شعور ندارن و برای وقت
 دیگران ارزش قائل نیستن .

خیال می‌کنند همه مردم بیکار و بیغار هستند .
 مسافر شماره پونزده از خجالت خیس عرق شده
 بود و مرتب عذر خواهی می‌کرد !
 وقتی اتوبوس توی ایستگاه بایرام او غلی نگهداشت

و من میخواستم پیاده بشوم هنوز بحث دیر آمدن
سافر شماره پونزده تمام نشده بود . . . از جام بلند
شدم و بطرف در اتوبوس برآهافتادم یک هو مرد قلچماقی
که مسافر شماره بیست و یک بود از ته ماشین صدا کرد :
— بینم عمو . . . تو چیکاره این اتوبوسی . . که

مرتب چرت و پرت میگی ؟ !

فهمیدم منظورش همان آدمی یه که مسافرها را
صدا میکرد . . . قدم را سست کردم و به یارو نگاه
کردم به بینم چه جوابی میده . . .
یارو که یک ساعت بود توب و تشر میزد مثل توپی که
سپش سوزن فرو بکنند یک هو بادش در رفت . . . بهتته
پته افتاد .

— من . . . ؟ . . . هیچ . . . منم مسافرم . . .

— پس این فضولی‌ها چی یه مرتیکه . یک ساعته
مغز سر مسافرها را میخوری . . . ؟
یکی نبود این مدت بـهـت بـگـه فـضـولـی مـوقـوفـی ! !
من مـجـبـور بـودـم پـیـادـه بشـم حـقـ نـداـشتـم مـسـافـرـها

را معطل کنم . اتو بوس راه افتاد من خیلی پشیمان شدم
که پیاده شدم ... دلم میخواست بدانم آخر این
بحث و گفت و گوبه کجا میکشه ... و ما مردم چرا
اینقدر ضعیف کش هستیم . !

فبرستان خانوادگی

www.KetabFarsi.com

هوای ملایم بهاری است . . . مسافرین در ایستگاه
یشیل پورت منتظر ترن هستند . سالن انتظار پر از
مسافرین است . بیرون هم شلوغ است .
اشخاصی هم هستند . که برای وقت گذرانی آمده‌اند ،
در سالن انتظار زنی که بچه قنداق شده‌اش را به بغل
گرفته سر پا ایستاده ، با خانم پیری که نشسته مشغول
صحبت می‌باشد .

زن بچه دار از بس‌چاق است سنش بیشتر نشان میده
در حالیکه "حتما" بیش از سی سال نداره .

موهای انبوه و سیاهش را فر کرده . با صورتی

www.KetabFarsi.com بزرگ و شنی سفید .

گونه هائی سرخ و چاق . . . بسرش چادری از آن پارچه های چشمگیر . با یکدستش بچه را گرفته ، در دست دیگرش کیفی باندازه چمدان بزرگی دارد مرکز ثقل وجودش نزدیک بزمین است .

ساق پاها یش مثل کوزه میماند کفش بی پاشنه هم که پوشیده قدش را کوتاه تر جلوه می دهد .

از پیروزی که در مقابلش نشسته سؤال می کند :

- ببخشید خاله پرسیدنش عیب نباشه کجا

می خواستید بروید ؟

- به استانبول . . . میرم پیش دامادم که در جان کورتازان می نشینه .

- خیلی عالی یه . . . منهتم به استانبول میرم ما قبرستان خانوادگی داریم . . . میرم به قبرستان ، خانوادگی مان سربز نم . قبلًا " ماشین هم داشتیم . از وقتی که به آپارتمان نقل مکان کردیم جایی برای گذاشتن

ماشین پیدا نکردیم . ماشین نگهداشت برای اشخاصی
که در آپارتمان می‌نشینند خیلی مشکل است شوهرم
ماشین را فروخت

انتظار در ایستگاههای ترن خیلی مشکل است ،
هیچ عادت نکرده‌ام اگه ماشین داشتیم الان فوری
میرفتیم و در قبرستان خانوادگی مان بودم
— قبرستان خانوادگی تان کجاست ؟

— مال ما را می‌پرسین ؟ در چیز . . . چی بود
اسمش ؟ ای خدا . . .

همیشه می‌گوییم فقط همین حالا بعقل نمیرسه . . .
بد شانسی را ببین . نوک زبونمونه . . . ها . پیدا
کردم ، یادم آمد در قبرستان عصری (برای اینکه
بفهمه دیگران هم می‌شنوند نگاهی با نظرف اندادخت
قبلًا " قبرستان خانوادگی مان در مولانا قاپو بود ،
شوهرم ، آنجا را نپسندید ، قبرستونها کهنه شدند ،
برای اینهم قبرستان خانوادگی ما را به قبرستان عصری
 منتقل کرد .

— کجاست این قبرستون عصری؟

— حقیقتاً "بلد نیستید؟ در شیشلی . جای معروفی یه ، قبرستان خانوادگی ما هم آنجاست .

— شما هم قبرستون خانوادگی دارید؟

— البته که هست . . . مگه ممکن است نباشه؟

— بعضی ها ندارند از آن جهت پرسیدم . . .

(برای اینکه شنفته بشه صدایش را بلندتر میکند)

— البته انسان وقتی صاحب خانواده شد باید یک قبرستان خانوادگی داشته باشه . . .

میدونید؟ واقعاً" از وقتیکه صاحب قبرستان خانوادگی شدیم خیلی راحت شده‌ایم . . .

— چطور؟

— البته! آدم در یک محل همه اموات را زیارت می‌کنه برو این طرف برو آن طرف . نداره .

هر چه باشه . وقت آدم را میگیره . . . قبرستون خانوادگی چیز دیگه سنت . .

همه‌شان در یک جا جمünd . . . خدا آنهاهی هم

که تدارند نصیباشان کند . . .

- آنجا چه کسنسی دارید؟

- در قبرستان خانوادگی ما ؟ همه فامیل

(شوهرم) اونجا هستند . . .

عموهايش، پدرش، برادرهاش، بعد زن سابق

شوهرم هم انجاست .

من زن دومش هستم . . . چون اولی مرده خانم عزیز

- خیلی عالی يه .

- من پدرش و هر مرا "اصلاً" ندیدم . در قبرستان

خانوادگی مان برای زیارت ش میروم .

زن مسن :

- مثل اینکه باجه بليط فروشی باز شده . برم

بليط بگيرم . . . اين را گفت و برخاست .

زن صاحب قبرستون خانوادگی رفت پیش خانمی

که خیلی آرایش کرده بود و گفت :

- در دنیا چه آدمهای عجیبی وجود دارند خانم

جون . . . نیست مگه ؟

چون جوابی نشنید و باز هم ادامه داد :

— مثلاً " این پیرزنی که کمی قبل بـ او صحبت میکردم . . . حالا هیچ صحتی نشده میگه ما قبرستون خانوادگی داریم و بخودش میماله ، آخه چه معنی داره؟"

معلومه که ندارن . این قانون نیست که هر کس باید قبرستون خانوادگی داشته باشد .

نمیدونم چه لزومی هست که دروغ بگن
قبرستان خانوادگی نداشتند عیب نیست .

حال و وقت هر کس بر جاش نمیشه . . . مگه اینطور نیست خانم جون؟

فقیر بودن عیب نیست . . . خدا بهر کس قبرستون خانوادگی عطا بکنه

پیرزن را دیدید دیگه . . . ریختش نشان نمیده که قبرستان خانوادگی داشته باش!

کسی که قبرستون خانوادگی داشته باشد قبل از هر چیز از ریختش معلوم میشه

قبرستان خانوادگی

پرسیدنش عیب نباشه قبرستون خانوادگی شما

کجاست خانم جون ؟
www.KetabFarsi.com

— در سامسون .

— که اینطور ... خیلی دور نیست ؟ مال ما در —

شیسلی است . قبرستان عصری هستش . آنجا . هیچ

قبرستان عصری را دیدید ؟ جایش خیلی زیبا است ...

البته محل گران قیمتیه فقط حلالش بشه . خیلی

هوا داره و خوش منظره است ...

خودش هم مقابل ایستگاه اتوبوس قرار گرفته .

پهلوی قبرستان ارمنی ها .

البته هر کس نمی تونه از آنجا قبرستان خانوادگی

بخره . خیلی گرانست .

اینطور بودنش هم خیلی خوب شده . هر کس

باید جای خودش را بدونه ... مگه اشتباه می کنم .

خانم عزیز ؟ گفتید مال شما کجاست ؟

— در سامسون ...

— فکر می کنم در آنجاها قبرستون خانوادگی ارزان

باشه
خانم آراسته در حالیکه با لبها یش تمسخر میکرد
بلند شد و رفت .

زن صاحب قبرستان خانوادگی بچپ و راستش
نگاه کرد . کسی که بتونه با او صحبت نکنه به چشم
نخورد ، رفت آنطرف سالن . پیش زن ضعیف و گند
مگونی که لباس های قیمتی داشت نشست و گفت :
— ترا خدا این زنوبیین گویا در سامسون قبرستان
خانوادگی دارند

زن ضعیف که چیزی نفهمیده بود .
— چی گفتید ؟ .

— میگه در سامسون قبرستان خانوادگی دارند !
— کی ؟

— کمی قبل باز نی که اینجا صحبت میکردیم . . .
مگه در جائی مثل سامسون قبرستان خانوادگی میشه و
فکر میکنه باور کردم . . . مگه ممکن است من نفهمم ؟
در استانبول میگفت باز هم یک چیزی بود . . . الان

قبرستان خانوادگی

دروغ میگه از سرو کلکش پیدا س دروغ میگه .
میدونید قبرستون خانوادگی ما کجاست ؟ در

www.KetabFarsi.com قبرستان عصری .

- خیلی قشنگ .

- هم خیلی قشنگ است هم هوا دارد . . .

- در قبرستان توب قاپوهم قبرستانهای خانوادگی

خوبی وجود داره .

- قبرستان خانوادگی شما آنجاست ؟

- نه نه . . . ما قبرستان خانوادگی و فلان

نداریم . . .

مال اشخاص دیگه را دیدم خیلی زیباست !

- خوب شد که گفتید ، کجا بود ؟

- توب قاپو . . .

- وقتیکه خیلی زیباست بشوهرم میگم یک قبرستان

خانوادگی هم آنجا بخره . . .

قبرستان خانوادگی ما قبلاً "در مولانا قاپو بود

چون کهنه بود شوهرم او نجا ران پسندید . دستورداد